

sage af fremmed søterritorium (jfr. dog stk. 1).

Stk. 3. Et skib, der ønsker at benytte dansk lods i tilfælde, som ikke omfattes af bestemmelserne i stk. 1 og 2, må kun benytte en sådan autoriseret lods, som efter de gældende bestemmelser er berettiget til at lodse i vedkommende farvand.

Stk. 4. Såfremt ingen lods kommer til stede efter, at skibet på befalel måde har tilkaldt lods (jfr. § 20), står det skibsføreren frit for at benytte enhver farvandskendt person som lejlighedslods for den betaling, hvorom han kan komme overens med den pågældende.

Stk. 5. I alle andre tilfælde må skibsføreren under sejlads i de anførte farvande ikke have eller tage nogen *sådan* farvandskendt person om bord, hvis ophold i skibet, enten fordi han tidligere har sejlet som »kendtmand« eller af andre grunde, lader formode, at han optræder som »kendtmand«.

Stk. 6. En sådan lejlighedslods er pligtig til straks at underrette skibsføreren om, at han ikke er ansat lods, samt at signalet efter lods (se § 20) vedblivende skal vises, indtil enten den ansatte lods er kommet om bord, eller skibet er bragt til ankers. Undlader han at give skibsføreren disse oplysninger, vil han være ifaldet bødestraf. Hvis skibsføreren under lejlighedslodsens ophold om bord desuagtet stryger lodssignalet tidligere, vil såvel han som lejlighedslodsens være ifaldet bødestraf.

Stk. 7. Det er lejlighedslodsens pligt under opholdet om bord at holde nøje udkig efter den rette lods, og når denne kommer til stede, inden skibet er kommet til ankers eller er nået så langt, som det skulle lods, skal han modtages om bord, og han overtager da straks lodsningen. Betalingen for den hele lodsning erlægges efter taksten og deles mellem lodsens og lejlighedslodsens i forhold til den vejlængde, som hver har lodset.

Stk. 8. De i denne paragraf indeholdte regler skal i intet tilfælde være til hinder for, at en skibsfører drager fuld nytte af det farvandskendskab, som nogen af de til skibet hørende, faste dæksbefalingsmænd måtte være i besiddelse af, ligesom de ej heller skal være til hinder for, at skibsføreren på tilsvarende måde ved navigeringen benytter enhver anden til skibsmandskabet hørende persons bistand, for så vidt den pågældende i

den sidst forløbne måned uafbrudt har været forhyret med vedkommende skib. Ministeren er derhos bemyndiget til såvel i almindelighed som i enkelte tilfælde at frafalde den sidstnævnte betingelse, når særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 9. Hvis en skibsfører uden for de i denne paragraf nævnte tilladelige tilfælde lader nogen af de nævnte farvandskendte personer, der ikke er lodser, ledsage eller lodse skibet i de i begyndelse af denne paragraf nævnte farvande, skal han til det forurettede lodseri betale de bestemte lodspenge efter taksten eller, hvor lodspenge ikke er bestemte i taksterne, men betalingen beror på fri overenskomst mellem ham og den farvandskendte person, så meget som ved overenskomsten er fastsat, og desuden vil han være ifaldet bødestraf.

§ 13. Befindes udenfor de i § 12 som tilladelige nævnte tilfælde nogen farvandskendt person, hvis ophold i skibet, enten fordi han tidligere har sejlet som »kendtmand«, eller af anden grund lader formode, at han optræder som »kendtmand«, at ledsage eller lodse skibet i de i samme paragraf nærmere betegnede farvande, skal han til det pågældende lodseri betale de takstmæssige lodspenge eller, hvor lodspenge ikke er bestemte i taksterne, men betalingen beror på fri overenskomst mellem ham og skibsføreren, så meget som ved overenskomsten er fastsat, og desuden vil han være ifaldet bødestraf.

§ 14. Hvis nogen uvedkommende bruger de anordnede fartøjs-lodstegn eller bærer det for lodserne anordnede skilt, vil han være ifaldet bødestraf.

§ 15. Hvis en skibsfører undlader at benytte lods på et sted, hvor der er lodsvang (jfr. § 11), og ikke kan bevisliggøre, at han så betimeligt har tilkaldt lods, at denne kunne være kommet ud til ham, skal han til vedkommende lodseri erlægge den takstmæssige lodsbetaling og kan desuden straffes med bøde.

Stk. 2. Har skibsføreren derimod betimeligt tilkaldt lods, men ikke fået nogen, eller har naturforholdene eller andre omstændigheder gjort det umuligt for lodserne at komme ud eller på nogen måde at vejlede skibet, da skal han ikke erlægge lodspenge.